

Mednarodni znanstveni posvet:

**Deželni stanovi in dedne poklonitve v habsburški
sestavljeni monarhiji / Landstände und Erbhuldigungen
in der habsburgischen zusammengesetzten Monarchie /
Provincial Estates and Hereditary Homage Ceremonies in
the Habsburg Composite Monarchy**

PROGRAM IN POVZETKI REFERATOV

Gospodskva dvorana Zemljepisnega muzeja GIAM ZRC SAZU,
Gospodskva ulica 16, Ljubljana, 19. maj 2026

Deželni stanovi in dedne poklonitve v habsburški sestavljeni monarhiji / Landstände und Erbhuldigungen in der habsburgischen zusammengesetzten Monarchie / Provincial Estates and Hereditary Homage Ceremonies in the Habsburg Composite Monarchy

Mednarodni znanstveni posvet

Ljubljana, Gosposka dvorana Zemljepisnega muzeja GIAM ZRC SAZU, 19. maj 2026

Avtorji prispevkov Boris Golec, Matjaž Grahornik, Vanja Kočever, Matevž Košir, Jernej Kotar, Neža Lukančič, Peter Maša, Andrej Nared, Vojko Pavlin, Erik Sever

Organizacija ZRC SAZU, Zgodovinski inštitut Milka Kosa

Organizacijski odbor Vanja Kočever, Boris Golec in Neža Lukančič

Uredila Vanja Kočever in Boris Golec

Oblikovanje in prelom Jernej Kropej

Izdal ZRC SAZU Zgodovinski inštitut Milka Kosa

Založila Založba ZRC; ZRC SAZU

Za založbo Oto Luthar

Glavni urednik založbe Aleš Pogačnik

Tisk

Naklada 40

Naslovnica: Stropna freska dedne poklonitve Karlu VI. leta 1728 (detajl) v Veliki grbovni dvorani koroške deželne hiše v Celovcu (Wikimedia Commons, foto: Johann Jaritz).

Hrbtna stran: Grb vojvodine Kranjske v kapeli sv. Jurija na Ljubljanskem gradu (Wikimedia Commons, foto: Petar Milošević).

Ljubljana 2026

Zbornik povzetkov prispevkov mednarodnega znanstvenega posveta je izšel v okviru raziskovalnega programa P6-0437 – PODOBA – BESEDA – ZNANJE. Življenje idej v prostoru med vzhodnimi Alpami in severnim Jadranom 1400-1800 in raziskovalnega projekta J6-60104 – Kolektivne identitete in stanovska družba med Srednjo in Jugovzhodno Evropo od iznajdbe tiska do pojava narodnih gibanj, ki ju iz državnega proračuna sofinancira Javna agencija za znanstvenoraziskovalno in inovacijsko dejavnost Republike Slovenije (ARIS).

Digitalna verzija (pdf) je pod pogoji licence CC BY-NC-ND 4.0 prosto dostopna: <https://zimk.zrc-sazu.si/sl/programi-in-projekti/kolektivne-identitete-in-stanovska-druzba-med-srednjo-in-jugovzhodno-evropo-od>

PROGRAM

Torek, 19. maj 2026

9:00–9:15

Pozdravni nagovor

9:15–10:00

Uvodno predavanje

- Petr Maťa: Inaugurationsrituale in der frühmodernen Habsburgermonarchie

10:00–10:15

Odmor

10:15–12:00

Dedne poklonitve

- Andrej Nared: Notranjeavstrijske dedne poklonitve do konca 16. stoletja
- Vojko Pavlin: Poklonitev goriških »deželnih stanov« Maksimilijanu I. Habsburškemu
- Vanja Kočevar: Die krainische Erbhuldigung an Erzherzog Ferdinand im Jahr 1597: Neue Erkenntnisse
- Neža Lukančič: Ephemeral Art as a Lasting Argument: Artistic Programmes of the Hereditary Homage Ceremonies of Charles VI in Inner Austria

12:00–12:15

Odmor

12:15–13:30

Deželni stanovi Kranjske in Goriške

- Jernej Kotar: Dedne dvorne deželne službe na Kranjskem in v Slovenski marki v srednjem veku
- Boris Golec: Rodbina Valvasor in kranjski deželni stanovi
- Erik Sever: Goriška grofija in vprašanje kmečkega zastopstva v deželnih stanovih

13:30–13:45

Odmor

13:45–14:40

Stanovska uprava in sodstvo

- Matevž Košir: Finanzorganisation und -verwaltung der Krainer Landstände von der Mitte des 16. bis zur Mitte des 17. Jahrhunderts
- Matjaž Grahornik: Probate Inventories of Styrian Social Elites in the Early Modern Period

14:40–16:00

Kosilo

16:00–17:30

Strokovno vodstvo

- Neža Lukančič: Vodstvo po baročni Ljubljani

POVZETKI
REFERATOV

INAUGURATIONSRIITUALE IN DER FRÜHMODERNEN HABSBURGERMONARCHIE

In der historischen Forschung hat sich die berechtigte Auffassung etabliert, dass die frühmodernen Monarchien Europas durchweg als „zusammengesetzte Monarchien“ zu verstehen sind. Dennoch unterschieden sie sich in ihrer inneren Struktur beträchtlich voneinander. Ein wesentlicher Aspekt, an dem diese Differenzen deutlich werden, sind die Inaugurationsrituale. Die vor gut 500 Jahren durch die Verbindung der österreichischen, böhmischen und ungarischen Länder begründete Habsburgermonarchie – treffend charakterisiert als eine „monarchische Union monarchischer Unionen von Ständestaaten“ – ragte unter vergleichbaren politischen Systemen des frühmodernen Europas nicht zuletzt durch die schiere Anzahl der Inaugurationsrituale – Krönungen und Erbhuldigungen – heraus, die ein Monarch (bzw. eine Monarchin) nach der Herrschaftsübernahme vollziehen musste. Was bereits infrastrukturell eine Herausforderung darstellte, wurde durch den verfassungskonstitutiven Charakter dieser Akte potenziert: Sie sind allesamt als vertragliche Übereinkunft zwischen dem Herrscher und den ständischen Eliten über wechselseitige Rechte und Pflichten aufzufassen und setzten insbesondere in Zeiten des konfessionellen Konflikts harte Auseinandersetzungen voraus. Der Vortrag bietet einen Überblick über das Panorama habsburgischer Inaugurationsrituale und diskutiert den Wandel ihres Stellenwerts. Während die ältere Forschung meist in Kategorien eines graduellen oder abrupten Funktionsverlusts argumentierte, ermöglicht das Prisma eines Funktionswandels heute differenziertere Beobachtungen. Insgesamt soll betont werden, dass nicht nur die in zeitgenössischen Medien stark präsenten Zeremonien – insbesondere die Krönungen in Böhmen, in Ungarn oder im Heiligen Römischen Reich – Beachtung verdienen. Ebenso wichtig sind weniger bekannte regionale und scheinbar peripherere Beispiele, um das komplexe Gesamtsystem habsburgischer Inaugurationsrituale in seiner Gänze zu verstehen.

NOTRANJEAVSTRIJSKE DEDNE POKLONITVE DO KONCA 16. STOLETJA

Po srednjeveškem razumevanju je bilo (deželno) pravo nad knezom in deželno skupnostjo. V pravu so temeljili tako knezovo veličanstvo in suverenostne pravice na eni strani kot plemiški privilegiji na drugi. Dokler so akterji spoštovali stare navade in zapisane privilegije, je dežela funkcionirala. Deželni gospod je bil skladno s tem »dogovorom« dolžan ščititi deželo, deželno pravo in mir, plemstvo oziroma deželni stanovi so mu morali pri tem »svetovati in pomagati«.

Ta odnos je ustvarjala vdanostna prisega, ki so jo deželani podali ob nastopu novega deželnega gospoda. Ta se jim je prej oddolžil s prisego, da bo spoštoval veljavno pravo, kar se je odrazilo v slovesni potrditvi plemiških (stanovskih) privilegijev. Akt obojestranske prisega imenujemo dedna poklonitev (*erbhuldigung, erbpflicht*). Knez in deželani so se zavezali k sodelovanju v dobro dežele, zagotavljanju in spoštovanju deželnega miru in ustaljenih sodnih norm, vojaški obrambi dežele pred zunanjimi ali notranjimi sovražniki itd. To je bil neke vrste pogodbeni odnos med deželnim knezom in plemstvom oziroma stanovi, ki je temeljil na zvestobi in dolžnosti. Tako je npr. vojvoda Friderik IV. kot varuh mladoletnih nečakov Friderika V. in Albrehta VI. štajerskemu plemstvu leta 1424 obljubil, *die lantleut vnd ir erben lassen beleiben bey allen den rechten, frayhaitten vnd gutem gewonhaiten als dis von alter herkommen ist*, Kranjci pa so leto prej Friderikovemu bratu Ernestu Železnemu ob (drugi) dedni poklonitvi prisegli *iren frumen ze furdern vnd schaden ze wenden vnd in allweg getrew, gehorsam vnd gewertig ze sein ...*

Prispevek se posveča dednim poklonitvam v notranjeavstrijskih deželah (s poudarkom na Kranjski) od konca 13. do konca 16. stoletja. Do začetka 15. stoletja so poklonitve slabo dokumentirane, za kasnejše imamo več podatkov in tudi »scenarijev«, ki pa se včasih niso odvili po pričakovanjih.

POKLONITEV GORIŠKIH »DEŽELNIH STANOV« MAKSIMILIJANU I. HABSBURŠKEMU

Leta 1500 je umrl zadnji goriški grof Leonhard in za njegovega dediča se je razglasil Maksimilijan I. Habsburški. Hitra poklonitev goriških »deželnih stanov« novemu, habsburškemu knezu je verjetno sledila želji, da bi se ohranila celovitost dediščine goriških grofov tudi pod habsburško oblastjo. Maksimilijanov deželni načrt ni šel v prid pristašem goriške enotnosti. Poklonitvi deželanov kralju sta potekali ločeno v Gorici in Lienzu. Jedro »Prednje grofije« je Maksimilijan kmalu priključil deželi Tirolski.

V Gorici, ki še ni poznala polno oblikovane institucije deželnih stanov, so se najprej obotavljali s poklonitvijo, ker so menili, da niso dolžni priseči, dokler jim knez ne potrdi njihovih pravic. Vendar so zelo hitro ugotovili, da bi odlašanje lahko prineslo nevšečne posledice. S tem se je goriško plemstvo, kakor so trdili, odreklo stari pravici, po kateri se je bil deželni knez najprej dolžan zavezati k zaščiti njihovih privilegijev, še preden bi plemiči prisegli njemu.

Dokončna potrditev goriških (deželnih) privilegijev se je ob negotovi usodi goriške »Notranje grofije« in dolgotrajni habsburško-beneški vojni močno zavlekla. Maksimilijan se je 7. aprila 1518 zavezal ohraniti, spoštovati in ščititi pravice novo pridobljene dežele.

DIE KRAINISCHE ERBHULDIGUNG AN ERZHERZOG FERDINAND IM JAHR 1597: NEUE ERKENNTNISSE

Im Winter 1596/97 nahm der Erzherzog und spätere Kaiser Ferdinand (II.) die Erbhuldigungen der innerösterreichischen Landstände entgegen und übernahm nach gut sechs Jahren Regentschaft die Herrschaft in seinen Erblanden im Südosten des Heiligen Römischen Reiches. Die Zeremonien, an denen der kaum achtzehnjährige Landesfürst teilnahm, fanden in einer angespannten Atmosphäre innerpolitischer Konflikte zwischen der katholischen Habsburgerdynastie und dem überwiegend protestantischen Adel der Herzogtümer Steiermark, Kärnten und Krain sowie im Kontext des „Langen Krieges“ mit dem Osmanischen Reich statt. Trotz der schwierigen Lage gelang es dem jungen Erzherzog, die Bestätigung der Konzessionen zur Ausübung des Augsburger Bekenntnisses zu vermeiden, wodurch die rechtlichen Hindernisse für den Beginn der Gegenreformation anderthalb Jahre später beseitigt wurden.

Anhand der Biografie Ferdinands von Franz Christoph von Khevenhüller-Frankenburg rekonstruiert der Vortrag in groben Zügen die Huldigungsreise des Herrschers von Graz über Klagenfurt nach Ljubljana, von wo aus der Landesfürst seine Kommissare weiter nach Gorizia, Gradisca d'Isonzo, Aquileia, Trieste und Rijeka entsandte. Besondere Aufmerksamkeit gilt der Erbhuldigung der krainischen Stände, die am 13. Februar 1597 im bischöflichen Schloss in Ljubljana stattfand, wo während des zwölfzügigen Aufenthalts Ferdinands in der krainischen Hauptstadt auch der krainische Landtag tagte. In das politische Schicksal seines Heimatlandes griff damals erstmals entscheidend der Domdekan von Ljubljana und spätere Bischof Tomaž Hren ein, dessen Tagebucheinträge eine wichtige Quelle für die Rekonstruktion der Ereignisse darstellen.

EPHEMERAL ART AS A LASTING ARGUMENT: ARTISTIC PROGRAMMES OF THE HEREDITARY HOMAGE CEREMONIES OF CHARLES VI IN INNER AUSTRIA

The paper examines the artistic programmes of the hereditary homage ceremonies (*Erbhuldigungen*) of Charles VI in the provincial towns of Inner Austria, with a focus on ephemeral art as a medium through which the estates and towns gave artistic expression to their role and status within the ceremony and in the broader social and political order.

Drawing on archival sources from Rijeka, Ljubljana, Graz, and Vienna – descriptive sources (including ceremonial protocols and the accounts by Heintz, Marburg, and Deyersperg) as well as surviving visual representations (prints and drawings) – the paper reconstructs the artistic and decorative programmes of the ceremonies and compares them with representations of earlier homage ceremonies, in particular those of Leopold I in 1660. As most of the ceremonial decorations and objects presented by the emperor have not survived, these fragmentary written and visual sources are all the more valuable. Prints and drawings in particular served not merely as documentation but as a mechanism for transforming the ephemeral into the lasting, constructing an official visual memory of the ceremonies.

A comparison across the individual provincial centres raises questions about the relationship between shared Habsburg iconographic patterns and local artistic solutions. The absence of any traces of central coordination of artistic programmes in the Viennese and Inner Austrian archives suggests that the estates and town representatives acted largely independently in shaping the ceremonial programmes – yet how and through what channels common forms were established remains an open question.

DEDNE DVORNE DEŽELNE SLUŽBE NA KRANJSKEM IN V SLOVENSKI MARKI V SREDNJEM VEKU

Razvoj dednih dvornih deželni služb je bil na Kranjskem počasnejši kot v drugih habsburških dednih deželah in v marsičem tudi poseben. To je bila predvsem posledica neobstoja lastnega deželnoknežjega dvora, na katerem bi se lahko izoblikovale, in zelo slabe zastopanosti kranjskega plemstva med dvorjani deželni knezov, ki so od zadnje tretjine 13. stoletja le redko stopili na deželna tla. Razmere so postale ugodnejše šele po izumrtju grofov Celjskih leta 1456, ko si je začel cesar Friderik III. (1435–1493) tudi zaradi zaostrenega spora z bratom Albrehtom VI. dejavno prizadevati za utrditev svojega deželnoknežjega položaja na Kranjskem in integracijo Kranjcev v svojo oblastno sfero. Novembra 1460 je kranjskim deželanom končno le izstavil zlato bulo, s katero je potrdil in nekoliko razširil njihove pravice, decembra 1461 je ustanovil ljubljansko škofijo, januarja 1463 pa jim je v zahvalo za izkazano zvestobo med obleganjem Hofburga izboljšal deželni grb. V ta kontekst sodi tudi vzpostavitev služb dednega maršala, dednega strežaja in dednega točaja leta 1463, ki so se pridružile že od prve polovice 14. stoletja obstoječemu dednemu komorništvu. V fevd so jih prejeli najvidnejši pripadniki nove deželne plemiške elite, ki se je izoblikovala ravno v tem času. Kranjska s Slovensko marko je tako leta 1463 z zamudo dobila podoben ustroj dednih dvornih deželni služb kot so ga poznali v drugih habsburških deželah.

RODBINA VALVASOR IN KRANJSKI DEŽELNI STANOVİ

Valvasorji so po zaslugi polihistorja in domoznanca Janeza Vajkarda (1641–1693) že več kot tri stoletja ena najbolj znanih plemiških rodbin na Kranjskem in v slovenskem prostoru sploh, čeprav je njihova »življenjska doba« trajala le dve stoletji ali pet generacij. Deželanstvo v kranjskih deželnih stanovih so dobili šele leta 1602 in ga obdržali do izumrtja po moški strani leta 1795, pri čemer so v politično življenje dežele dejavneje posegali približno sto let, od prve polovice 17. do prve polovice 18. stoletja. Začetnik rodbine je bil nekoliko netipičen priseljenc iz Italije, svoj politični vzpon pa so potomci dolgovali protireformaciji, saj je rodbina tudi v času protestantizma za razliko od velike večine kranjskega plemstva ostajala trdno na katoliški strani. Valvasorji sicer nikoli niso spadali med gmotno močne kranjske rodbine, ampak prej nasprotno, tako da je več članov potrebovalo celo materialno podporo deželnih stanov.

Odnosi posameznih Valvasorjev s kranjskimi deželnimi stanovi odražajo zelo širok spekter: od najvišjih predstavnikov stanov prek srednje aktivnih in pasivnih deželanov do marginalcev in člana rodbine, ki so mu deželanstvo trajno odvzeli. Težko bi našli rodbino, katere člani bi se v razmerju do deželnih stanov znašli v tako raznolikih vlogah in položajih.

Najvidnejši predstavnik rodbine Valvasor je bil polihistorjev polbrat Karel, ki je v 17. stoletju pustil močan pečat v deželni politiki, saj je v deželnem zboru deloval več kot 50 let. Posebno mesto zavzema polihistor Janez Vajkard, človek brez političnih ambicij, čigar znanstveno in publicistično delo so kranjski deželni stanovi v veliki meri financirali, pri tem pa so se njegovi odnosi s stanovi gibali med toplim in hladnim. Polihistorju je ob podpori stanov uspelo uresničiti svoj veliki načrt izdaje enciklopedičnega dela o vojvodini Kranjski in več drugih podvigov, vendar je bila cena, ki jo je za to plačal, kot vse kaže, tako velika, da svoje bogate knjižnice nazadnje ni zapustil stanovom in Kranjski, ampak jo je prodal v Zagreb.

GORIŠKA GROFIJA IN VPRAŠANJE KMEČKEGA ZASTOPSTVA V DEŽELNIH STANOVIH

Goriška grofija je leta 1500, kot zadnja dežela kasnejše politične tvorbe z imenom Notranja Avstrija, prešla pod oblast Habsburžanov. Grofija se je kljub svoji majhnosti in pritiskom sosednjih dežel uspela obdržati kot samostojna politična tvorba. Medtem ko so ostale notranjeavstrijske dežele (Štajerska, Koroška in Kranjska) takrat že imele izoblikovano stanovsko organizacijo, je bilo potrebno na Goriškem stanovsko organizacijo po habsburški oblastni normi šele vzpostaviti. Avstrijsko zgodovinopisje zagovarja tezo, da so se stanovi izoblikovali že ob koncu 14. stoletja, medtem ko italijansko zgodovinopisje meni, da so se izoblikovali šele pod habsburško oblastjo.

Zaradi upravne dediščine goriških grofov, obmejne lege in slabega razvoja mest v Goriški grofiji je bilo skoraj nemogoče vzpostaviti podobno strukturo stanov, kot so jo imele ostale dežele Notranje Avstrije (duhovščina, plemstvo ter mesta in trgi). Ključno organizacijsko vlogo na Goriškem sta imela plemstvo in duhovščina. Zanimivo je, da so se zborov udeleževali tudi Benečani, oziroma tako imenovani beneški jurisdicenti, ki so imeli jurisdikcijo na področju Goriške grofije, čemur so habsburški deželni knezi nasprotovali. Velikokrat se je v preteklosti pojavljalo vprašanje kmečkega zastopstva, ki naj bi, po vzoru Tirolske in tudi sosednje Furlanije (*Contadinanza*), bilo prisotno tudi na Goriškem. V tem okviru se zastavlja vprašanje, ali je na Goriškem obstajalo kmečko zastopstvo in, če je, v kakšni obliki.

FINANZORGANISATION UND -VERWALTUNG DER KRAINER LANDSTÄNDE VON DER MITTE DES 16. BIS ZUR MITTE DES 17. JAHRHUNDERTS

Im Bereich der landständischen Finanzen kam dem General-Einnehmer die wichtigste Rolle zu; er war der unmittelbare Verwalter der landständischen Kasse. Neben der Sorge für die Einhebung der Steuern führte er auch andere finanzielle und kreditbezogene Geschäfte der Stände. Seine Tätigkeit war eng mit der landständischen Buchhaltung verbunden, in der neben dem Buchhalter auch weitere Rechnungsbeamte tätig waren. Dargestellt werden die Organisation der genannten Ämter sowie ihre Arbeit von der Mitte des 16. Jahrhunderts bis zur zweiten Hälfte des 17. Jahrhunderts.

Der General-Einnehmer und der Buchhalter hatten ihre Geschäfte gemäß einer schriftlichen Instruktion der Landstände zu führen. Zur Kontrolle der Tätigkeit wurden gelegentlich besondere Kommissionen eingesetzt, die seine Rechnungen prüften. Ein dauerhaftes Problem bei der Steuererhebung war die unregelmäßige Zahlung der Abgaben, wodurch hohe Steuerrückstände entstanden. Die jährlichen Ausgaben des Landes überstiegen zunehmend die jährlichen Einnahmen, weshalb sich die Stände gegen Zinsen bei wohlhabenden Landesangehörigen verschuldeten.

Gleichzeitig versuchten die Krainer Stände auf verschiedene Weise, die landständischen Einnahmen und Ausgaben auszugleichen. Die Aufzeichnungen spiegeln die Struktur der Einnahmen und Ausgaben. Steigende Beträge und nicht eingehobene Steuern führten zu einer dauerhaften Herausforderung der Stände bei der Deckung des Defizits in der landständischen Kasse. Dargestellt wird die Struktur der Finanzen der Krainer Landstände sowie deren Wandel im Laufe der Zeit.

PROBATE INVENTORIES OF STYRIAN SOCIAL ELITES IN THE EARLY MODERN PERIOD

The Estates in the early modern period were political bodies that formally represented the interests of the privileged social groups. They participated in decision-making on key provincial matters, particularly with regard to taxation, defence, and other important public affairs. Closely connected to the Estates was the provincial jurisdiction.

The provincial court (*Landgericht*) played a particularly important role in maintaining social order and safeguarding the rights and privileges of the Estates. In Styria, the provincial court in Graz was presided over by the provincial governor (*Landeshauptmann*); in his absence, the role was assumed by another high-ranking provincial official. Other (estate) judges were predominantly nobles and members of the Estates.

Due to the close connection between the provincial court and the Estates, and the fact that the same elite participated in both political and judicial roles, the Estates also exercised an indirect influence over the inheritance proceedings of social elites. These proceedings were not intended solely to distribute inheritances, but also served to monitor property, debts, and the legal status of (noble) families. As guardians of social order and their own interests, the Estates ensured that probate proceedings were properly regulated, transparent, and legally valid.

Today, the inheritance or probate inventories of the Styrian nobility from the early modern period are preserved in the Styrian Provincial Archives in Graz (Steiermärkisches Landesarchiv, StLA). The majority of these documents are held within the extensive fond of the provincial court (*Landrecht*), which comprises 1,527 fascicles containing records dating from 1543 to 1782. Based on long-term archival research, this contribution analyses noble probate inventories as a source for understanding the functioning of estate-based authority, the legal framework, and the material culture of social elites in early modern Styria.

PREDAVATELJI

dr. Boris Golec

ZRC SAZU Zgodovinski inštitut Milka Kosa (Ljubljana, Slovenija)

[boris.golec@zrc-sazu.si]

dr. Matjaž Grahornik

ZRC SAZU Zgodovinski inštitut Milka Kosa (Ljubljana/Maribor, Slovenija)

[matjaz.grahornik@zrc-sazu.si]

dr. Vanja Kočevar

ZRC SAZU Zgodovinski inštitut Milka Kosa (Ljubljana, Slovenija)

[vanja.kocevar@zrc-sazu.si]

dr. Matevž Košir

Arhiv Republike Slovenije (Ljubljana, Slovenija)

[matevz.kosir@gov.si]

dr. Jernej Kotar

Narodni muzej Slovenije (Ljubljana, Slovenija)

[jerne.j.kotar@nms.si]

Neža Lukančič, mag.

Narodni muzej Slovenije; Univerza v Ljubljani,

Filozofska fakulteta (Ljubljana, Slovenija)

[neza.lukancic@ff.uni-lj.si, neza.lukancic@nms.si]

dr. Petr Maťa

Institut für die Erforschung der Habsburgermonarchie und des Balkanraumes
der Österreichischen Akademie der Wissenschaften (Dunaj, Avstrija)

[petr.mata@oeaw.ac.at]

dr. Andrej Nared

Arhiv Republike Slovenije (Ljubljana, Slovenija)

[andrej.nared@gov.si]

dr. Vojko Pavlin

ZRS Koper, Inštitut za zgodovinske študije (Koper, Slovenija)

[vojko.pavlin@zrs-kp.si]

Erik Sever, mag.

ZRC SAZU Zgodovinski inštitut Milka Kosa (Ljubljana/Nova Gorica, Slovenija)

[erik.sever@zrc-sazu.si]

